

A panasz jogos... Gyors intézkedések a panaszkönyvi bejegyzések nyomán

— Miért adtak a gyerekeknek előző napi, savanyú, aludttejet? — kérdéssel keverte fel a napokban az egyik újszegedi vásárló az élelmiszer kiskereskedelmi vállalat ládaüzem melletti boltját. Szóváltás az üzletben, s végül egy panaszkönyvi beírás lett az ügy vége. A panaszos vevő a bejegyzés mellé azt is megjegyezte, nagyobb gondot kér a gyermekek kiszolgálásánál, mert nem ez az első eset, hogy rossz árut adtak.

A panasz mellett kis gépirásos papír, annak jelölés, hogy az ügy tudomására jutott a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat igazgatójának is, és intézkedett. Utasította a bolt vezetőjét, fizesse vissza a tej árát, s a jövőben különös gondot szolgálja ki a gyermekeket.

Huszonegy órán belül

A Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat dolgozói és a vásárlók között általánosan jó a kapcsolat. A kiszolgálók nagy része kulturáltan, udvariasan végzi munkáját, s az ilyen boltokba szívesen mennek a vásárlók. Azt tartja a közmondás is, hogy nincsen pohár csörrenés nélkül. Akadnak még kisebb összekocanások a vevők s az eladók között. Hogy nem sok, azt bizonyítják a panaszkönyvek is, s hogy még kevesebb legyen, azért sokat tesznek az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat vezetői, ellenőrei. A boltvezetők kötelesek 24 órán belül eljuttatni a központba a panaszkönyvi beírást, s az ellenőrök egy-két napon belül kivizsgálják a panaszt, írásban értesítik a sértett vásárlót, s ha kell, figyelmeztetik az alkalmazottakat.

A Széchenyi téri 7-es élelmiszer kiskereskedelmi bolt-

ra levélben érkezett panasz. Az üzlet egyik vásárlója, aki tárgyilagosan dicsérte az üzlet jó ellátottságát — különösen zöldségből és gyümölcsből — kifogásolta, hogy a felvágottak és a sajtok között mászkálnak a legyek, s ezek után nem volt kedve ebben az üzletben felvágottat venni.

Gyors, kielégítő intézkedés

A levél nyomán azonnali vizsgálat és intézkedés történt. Biztosították az üzletbe még egy ventilátort, s utasították a kiszolgálót, hogy csavarja celofánba az árut, ügyeljen még jobban a tisztaságra. Mivel a bolttal kapcsolatban olyan panasz is elhangzott, hogy éppen e részlegnél igen lassú a kiszolgálás, e témáról is beszélgettünk az üzlet vezetőjével. És nem volt hiába... Kiderült ugyanis, hogy a kedvelt nagyforgalmú üzletben akadnak problémák. Több millió forinttal nagyobb forgalmat bonyolítanak le, mint akár az elmúlt évben is. A tervek szerint a jövő évben meg is kezdik az üzlet bővítését, korszerűsítését. Addig is lehetne azonban egy-két dologon segíteni, mégpedig úgy, hogy a központ ne cserélgesse két-három hetenként a boltba beosztottakat. Szívesebben keresik fel a vásárlók is az ismert eladót, de a kiszolgálás szempontjából sem mindegy, hogy jól képzett, felelősségteljes emberek végzik-e, vagy pedig olyanok, akik úgyis tudják, hogy a következő héten már másutt lesznek.

A múlt évben adták át rendeltetésének a Petőfi Sándor sugárút 1-es számú, korszerű önkiszolgáló boltot. A panaszkönyv is csaknem teljesen érintetlenül található a pénztár mellett. A beírások

is jelentéktelenek, de érdemes megjegyezni, hogy a legkisebb panaszra is csaknem azonnal válaszolnak az illetékesek.

A Mátyás téri üzletben, de több élelmiszerkiskereskedelmi boltban is találtunk hasonló bejegyzést azzal kapcsolatban, hogy az egy kilogrammos 3 forint 60 filléres kenyeret a bolt eladói csak egészben vagy félbevágva akarták eladni. Akinek negyedkiló kellett, nem adták. A központ itt is gyorsan intézkedett, utasította az üzletben dolgozókat, a vevő kérésére negyedre vágva is adjanak ki fehér kenyeret.

Ahol nem köszönnek

A körút során a panaszkönyvekben több helyütt előfordult olyan bejegyzés, hogy az üzlet dolgozói kétszeri köszönésre sem köszöntek vissza a boltba belépőknek. A válasz erre a bejegyzésre is udvarias hangú bocsánatkérés volt a vevőhöz, s kérték, legyen elnézéssel, ha a nagy munka közben nem jut idejük az eladókhoz a köszöngetésre. Akadt probléma az üvegbetétek visszaváltásával is. Az egyik alsóvárosi boltban a boltvezető arra hivatkozott, hogy nincs ládája, nem tudja visszavenni az üveget. Itt is gyors intézkedés történt, s valószínűleg többet nem fog hasonló panasz előfordulni.

A Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalatnál termelési tanácskozásra készülnek. A vezetők ezt az alkalmat is felhasználják, hogy kérjék, neveljék, figyelmeztessék az elárúsítottakat, legyenek udvariassak a vásárlókkal, igyekezzenek úgy dolgozni, hogy panaszkönyvi beírás helyett mindenki dicsérrel beszéljen munkájukról.

Melyik gyümölcs a legédesebb?

Az idei nyár kedvezett a gyümölcstermésnek; régen nem ehettünk annyi édes málnát, barackot, dinnyét, mint az idén. De a sok édes gyümölcs közül vajon melyik a legédesebb?

Erre a kérdésre a szakemberek sem tudnak egyenes választ adni. Rögtön visszakérdezik: kémiai vagy ízlelési szempontból? Az előbbi ugyanis a gyümölcs összetételén múlik, az utóbbi viszont a fogyasztón, pontosabban a fogyasztó nyálának, savainak összetételén és egyéb biológiai tulajdonságain. Ezért van az, hogy ugyanaz a gyümölcs nem mindenkinek egyformán édes. A trópusi gyümölcsöket például egyesek csak »jó édesnek« tartják, mások szerint viszont »túlédesebb«. A kantálpap dínyre cukrosabb, mint az ananász dínyre, mégis sokak szerint az utóbbi az édeesebb, mert az édes íz érzékeléséhez szükségük van azokra a savakra, amelyek a kantálpapban csak egészen kis mértékben vannak meg.

Egyébként a gyümölcs összetételéből adódó »kémiai édeséget« általában a cukrok és a savak aránya határozza meg.

Vöröshagymaexport

Jól fizet az idén a vöröshagyma a szegedi járás tiszántúli vidékén. Deszkről és a környékbeli tsz-ekből sok vagon termést szállítanak a MEK kiscsombori telepére, ahol exportra előkészítik a vöröshagymát. A kis szákokat pillanatok alatt telítik a hurkatöltőszerű »hagymaágyúk«.

Munkában a töltőberendezés

(Tóth Béla felv.)

A külföldre induló hagymacsomagok

Termelőszövetkezeti ösztöndíjasok

Tanult emberként várják őket vissza

A kübekházi Sarló-Kalapács Tsz-ben nem ma jöttek rá arra, hogy milyen nagy szüksége van a szocialista nagyüzemi gazdálkodásnak a jól képzett szakemberekre. S azt is tudták, hogy ezek az emberek nem máról holnapra teremnek. Maguknak kell gondoskodniuk a fiatal új szakemberek képzéséről. Ezért alapítottak ebben a tsz-ben évekkkel ezelőtt ösztöndíjat, hogy ebből tanítisanak rátermett fiatalokat.

Jövőre végez

S a jövő mezőgazdasáit a tsz-tagok gyermekei közül szemelték ki, Nyerges Ilonát és Szeredi Andrást.

Mindketten odaválogtak a faluba, s szüleik munkája, helytállása után szavaztak nekik bizalmat. Úgy küldték el őket tanulni, hogy majd ne csalatkozzanak bennük soha. Az esztendő lassan eltelt, s immár mint kész, tanult embereket várják vissza a két fiatalembert.

Nyerges Ilona Szentesen a mezőgazdasági technikumban tanul. Jövőre végez, s máris

mérlegelik, hogy hova, milyen munkakörbe állítsák. A kislányt szeretik, mert minden nyáron a gyakorlati időszakban ott dolgozott a tsz-ben. Most is, hogy kerestük, kint találkoztunk vele a cudikorrépföldön. A szedésben segítkezett a szülőknek, akik a növénytermesztésben dolgoznak. Apja, Nyerges Jenő több mint tíz esztendeje tagja a tsz-nek, s jelenleg csapatvezető. Meglehet, hogy jövő ilyenkor kislánya már fölötté áll beosztásban az apjának. S erre büszke is lesz Jenő bácsi.

„Jó termést várunk!”

A másik ösztöndíjast, Szeredi Andrást, a Debreceni Agrártudományi Egyetem harmadéves hallgatóját a 30 holdas répföld túlsó végéről szólíngattuk elő. Az izmos, napbarnított fiatalembert bőre szinte feketélt a répaszedés közben ráakódott portól. Mint megtudtuk, a nyári gyakorlaton már túl van, s most a szüleinek segítkezik ő is. A jövőben mezőgazdasáztól megkérdeztük, hogy szerinte milyen termést várható itt cukorrépból. Kicsit eltűnődött, s tekintetével végigszaladt a holdakon:

— Nagyon jó termést várunk, holdanként 120—140 mázsát.

Várunk... — ismétlem ezt a szót magamban a fiú után. S ebben a szóban minden benne van, amit közelebről meg akartunk tudni a fiatal fiútól. Benne van ebben a szóban a tsz-hez való tartozása, és az a munka is, amit már eddig a közönsben végzett. Minden nyarat itt tölti ő is. Blazetics Ferenc és dr. Juhász István agrónomusok mellett töltötte el a nyári gyakorlatot. Volt cséplési ellenőr, közreműködött a szállításoknál. Szinte minden munkában részt vett egy kicsit, hogy megismerkedjen a gazdaság egész szerkezetével. Már a jövőt tervezgeti magában, a gazdaság jövőbeni arculatát,

mert szakdolgozata témáját is ebből a tsz-ből meríti. Diplomaterve címét már meg is fogalmazta: A kübekházi Sarló-Kalapács Tsz fejlesztési terve. A cím már megvan, a dolgozat tartalma pedig azokon a jegyzeteken ül, amelyeket eddig jegyezgetett Szeredi András egyetemi hallgató.

Új jelöltek

Még másfél éve van hátra az egyetemen Szeredi Andrásnak, aztán elfoglalja helyét ő is a gazdaságban. Biznak benne, hiszen eddigi jó tanulmányi eredményével is rászolgált a bizalomra. A nyári munkájáért az elnöki fizetésnek a 80 százaléka illeti meg Szeredi Andrást. S bizony ez nem kis pénz lesz majd, amikor lezárják ezt a gazdasági évet. Pótléknak jól jön majd az ösztöndíjához, amely az új tanulmányi évben most már havi 600 forint. Eddig 500-at kapott, de most már felsőéves. Nyerges Ilona ösztöndíja pedig 350 forint. S ehhez mérten nem ártana, ha a kislány legalább az utolsó évben javítana tanulmányi eredményén, s az eddigi középezt legalább jórendű eredményre javítaná.

S e fiatalok nyomában már ott vannak a tsz új ösztöndíjas jelöltjei, akik most ösztől fogva tanulnak a mezőgazdasági technikumban. Ugyancsak a tsz-tagok gyermekeinek sorából választották ki a legrátermettebbeket, Blaskovics Zoltánt és ifj. Forrai Jánost. Ösztől fogva tehát négy ösztöndíjasról gondoskodik a kübekházi Sarló-Kalapács Tsz, hogy majd e fiainak segítségével is formálja, alakítsa, s közelebb hozza a mához a jövőt.

L. F.

Új általános iskola Újszegeden

Kilencmillió 200 ezer forintos érték — Tizenhat tanterem

A Rózsa Ferenc sugárúton kifelé haladva már messziről feltűnik az új általános iskola modern kétemeletes épülete és a központi fűtés magas kelménye a Holt-Maros medre mellett. Közelebb érve teljes szépségében elénk tárul az iskola és rendezett környéke, amellyel ugyan némi ellentétet képez a közelében álló ütött-kopott vízkó, a csőszház. Reméljük, ezek is hamarosan elkerülnek a környékből. Az iskola bejárata mellett egy kedves kiscsikószobor várja a gyerekeket, s mivel már néhányan rákarolták monogramjukat, a kiscsikó nyakába egy gondos kéz táblát akasztott:

Kedves gyerekek!

Övjátok meg a felöltöttök, kik rajtam lovagoltatják gyermekeiket, »Előre« is köszö! (A kiscsikó)

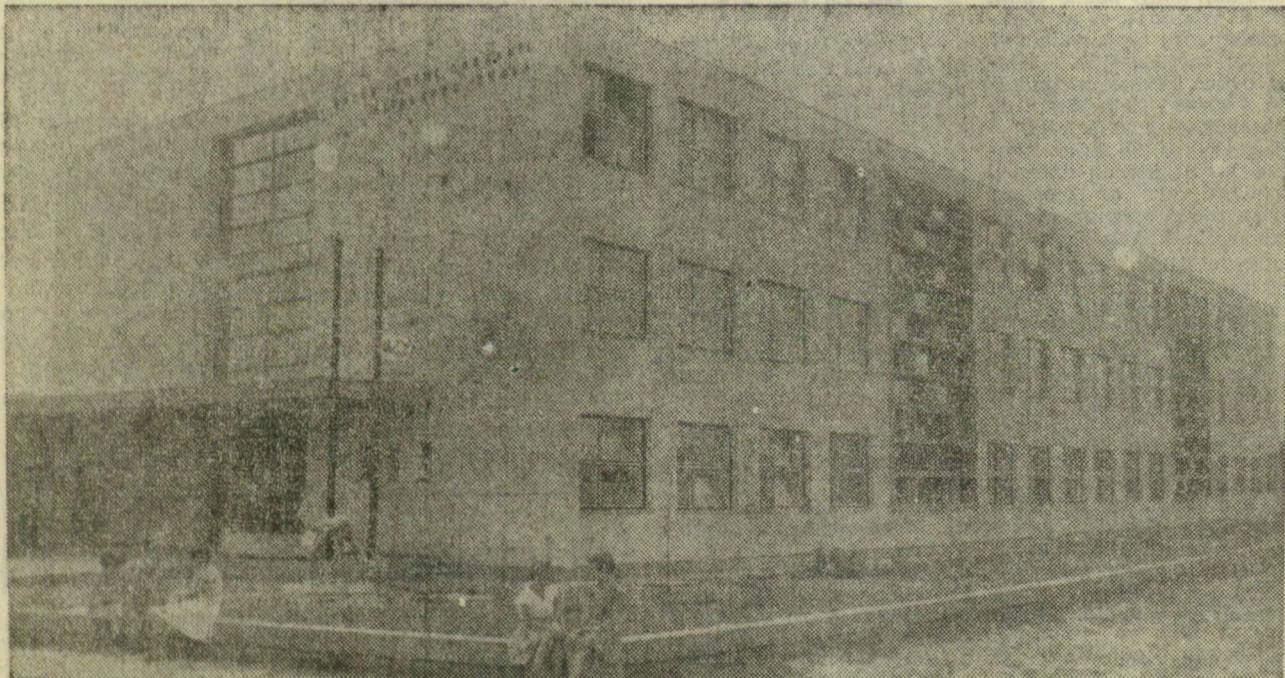
De nemcsak kívülről gyönyörű ez a modern épület. Belsejébe lépve végükön üvegfallal záruló tágas fo-

lyosókat találunk, oldalfülkékben fogasokkal és kis ülőpadokkal. A tantermekbe színes ajtóknak, és ha valahova belépünk, látjuk, hogy a helyiség belülről parkettás. Még ugyan az utómunkálatok folynak, most végzik a végső simításokat és a nagytakarítást, a folyosókon felhalmozva a modern padok és berendezések. Az emeleti tanári szobába lépve Kóczian József énektanárral találkozunk, aki éppen egy fényképalbumot állít össze, amelyben az iskola építésének egyes szakaszait örökítették meg. Az album az iskola avatására készült, amelyre szeptember 2-án, hétfőn délután 5 óra körül kerül sor. Dr. Biczó György, a városi tanács vb elnöke mond majd ünnepi beszédet és Csanádi Géza igazgató veszi át az iskolát, amely az építkezés mellett a berendezést is beleszámítva 9 millió 200 ezer forintra került. Mint Kóczian Józseftől halljuk, most már

ide fog tartozni a József Attila-telepi iskola is ehhez az új oktatási »nagyüzem«-hez, amely elhelyezését tekintve is előnyös az újszegedi gyerekeknek, mert úgy-szólván Újszeged mértani középpontjában fekszik. Ösztől kezdve több mint félezer gyerek fog ide járni. De ez csak a kezdeti létszám, hiszen a közelben új családi házak, szövetkezeti lakások épülnek, s az új lakók majd gyerekeket is hoznak magukkal.

Most már tanári kísérettel járjuk végig az iskolát, benézünk a tantermekbe, a remekül felszerelt szertárakba, a tágas udvart, a római villához hasonló kiképzésű »belső udvart« is megtekintjük, melyen át a jól felszerelt tornateremhez és az orvosi rendelőhöz lehet jutni. Az épület várja a gyerekeket, a tekintélyes nagyságú csengők »harcra készen« meredeznek a folyosók falain.

(—th)

(Somogyiné felv.)